

(המשך מעמוד 25)

השחר במינכן. (על מכלול המחודלים, לפני ואחרי הטבח, ראה גם כתבה מרכזת שהופיעה לפני שנה בהעולם הזה - 2349).

תיאטרון אבסורד

בחרת ישראל הגיע למינכן
 ב-21 באוגוסט 1972. ממש ביום זה נערכו ביוגוסלביה, בבולגריה ובי איטליה, הפעולות האחרונות של ספטמבר השחור להחרת חומריי-ההפצ וכלייה-הנשק למינכן. מבירות ארצות לאה החלו חברי ספטמבר השחור לבוא למינכן ברכבות. מאחר שביקורת הרכונים ברכבות מדוקדקת פחות מאשר זו הנערכת בנמליה-התעופה, יום אחרי שהנבחרת הישראלית התמקמה במעונה בכפר-האולימפי,

בשחר יום השלישי, ב-5 בספטמבר 1972, יצאה החוליה בת שמונה חברי ספטמבר השחור לעבר מינכן המי-שלחת הישראלית, ברחוב קונולי 31. מרגע זה ואילך הופך ספורטאים על כפיים מסרט תעודי - שתיאר את תולדות ספטמבר השחור והתארגנותו למיבצע, לצד פורטרטים פילמאיים קצרים של 11 הספורטאים שנהרגו - לסרטמתח, הבנוי על שוון ההת-רשויות:

● **שעה 05.30.** אנשי ספטמבר השחור התפצלו לשתי חוליות. הם היו לבושים בגדי-אמון ונשאו עימם תיקי ספורטאים. הם דילגו מעל לגדר הכפר האולימפי, ועשו דרכם לבניין מס 31 ברחוב קונולי.

● **שעה 05.45.** מסתבר שה-תיקשורת הגרמנית המפורסמת לא תיפקדה כלל. היריות שנשמעו מרחוב קונולי 31, לא הגיעו לאוזני איש מ-25 אלף אנשיהביטחון הגרמניים.

● **שעה 06.03.** קריאה טלפונית, בהשראתו של טוביה סוקולסקי, שנמלט, מגיעה למרכזהמישטרה ב-כפרהאולימפי.

● **שעה 06.30.** הבניין ברחוב קונולי 31 מוקף בכוחות מישטרה גרמניים, בראשם ד"ר מנפרד שרייבר. גופתו של משה ויינברג, שנהרג, מוצאת אל מחוץ לבניין. אנשי ספטמבר השומעים עברית מאזינים לשיחות הלכודים. מפקד אנשי ספטמבר, שמיסכה על פניו, מנהל את ראשית המשאומתן מירפסת אחד מחורי המישלחת. הוא תובע מממשלת ישראל לשחרר 200 פלסטינים הע-צורים בישראל, לפי רשימה שתוגש

זמיר ראש המוסד דאז, אלוף (מיל) צבי זמיר, מאשים את הגרמנים במבוכה ובחוסר-תיפקוד. לאחר הטבח חוסלו מנהיגי ספטמבר.

גנשר שר-המנים דאז, הנס דיטריך גנשר, סמך על מפקדה הנושל של מישטרת מינכן. לטענת הגרמנים הפעולה שובשה מחוסר-מזל.

האמיתי טלאל, שלא ידע במה העניין. ההצעה הגרמנית נופלת. ● **שעה 21.00.** למינכן מגיע ראש המוסד, אלוף צבי זמיר, הגרמנים עושים כל שביכולתם כדי למנוע את בואו לכפר האולימפי. כולל ניסיון פיסי למנוע כניסתו למכונת שנועדה להובילו לשם.

עד לשעה זו אין כל יזומה מצידה של ממשלת ישראל. הממשלה עומדת בצופה מן הצד במתחולל במינכן. בהשראת הממשלה, עוסקת הכנסת בכונות לדיון על צירופו של יעקב שמשון שפירא לממשלה, כשר-מישפטים. ● **שעה 15.30.** הגרמנים מבטי-

ממשיך בניהול המשאומתן. אחד מאנשי ספטמבר השחור אומר לו: "לא איכפת לנו לשוב חיים או מתים לביירות, העיקר שנחזור לשם גיבורים" מסניב לבניין הנצור של המישלחת הישראלית מתאספים מאות אנשים. אנשיביטחון מנסים להרחיק את הסקרנים.

קציר-הדמים במינכן 1972: בין חמישה עלפים גרמניים ושמונה אנשי הספטמבר השחור - זו ישראלים הרוגים

בניתיים ממשיך שרייבר לנהל את המשאומתן ומסכם. שאנשי ספטמבר ובניהיערובה יגיעו לנמליהתעופה, ומשם יטו בוואינג. בתיכונן, מנסים הגרמנים לטמון לחוטפים מלכודת במעבר התת-קרקעי. עיסא בודק את המסלול, ודוחה את ההצעה של המעבר התת-קרקעי. מציע הסעה באוטובוס. ההצעה מתקבלת. מצעד אנשי ספטמבר והישראלים מתחיל. הם מגיעים באוטובוס אל שני ההליקופטרים, שמטיסים אותם לנמל-התעופה פירסטנפלדברוק.

לים את שידורי הטלוויזיה, כדי לנתק את אנשי ספטמבר השחור מהעולם. ראשי-ממשלת גרמניה, וילי ברנדט, ממריא מבון למינכן. אנשי ספטמבר השחור מסכימים להאריך את האולטימטום עד לשעה 18.00. אולם מודיעים שזו הארכה אחרונה. במקביל לביטול שידורי הטלוויזיה מתכננים הגרמנים את "מיבצע חילוץ מס' 1", אנשיביטחון נשלחים כטבחים, עם מזון לישראלים, במטרה לסקור את השטח ולאמוד את מיספרם של אנשי ספטמבר השחור. אלא שאלה צפו מצב כזה. הם תובעים מהגרמנים לטעום מול הכניסה את המזון, כדי לוודא שאינו מורעל. ומורים לגרמנים, להתרחק משם. לבניין מתקרבים שוטרים מחופשים כאת-לטים. תוכנית-החילוץ נופלת.

● **שעה 12.00.** פג מועד האולטימטום הנוסף שנתנו אנשי ספטמבר השחור דמיכופר בלתי-מוגבלים ויצאה חופשית מגרמניה, תמורת שיחרור בניהיערובה. אנשי ספטמבר מגישים אולטימטום נוסף לשיחרור 200 עצורים בישראל, עד לשעה 14.00.

● **שעה 14.00.** אנשי ספטמבר מכריזים על אולטימטום נוסף. במהלך היום משרד קול המהפכה הפלסטינית מרמשק הודעות-צופן לחברי ספטמבר השחור במינכן. השילטונות הגרמניים מתחילים לחשוב על מיבצע חילוץ. הפלסטינים מאריכים את מועד האולטימטום.

להם, תמורת שיחרור בניהיערובה. אנשי ספטמבר מאיימים להרוג את בניהיערובה אם ייעשה ניסיון לחלצם. בין הגרמנים המתקבצים ליד הבניין גם שרהפנים הגרמני, הנס דיטריך גנשר, שרהפנים של בוואריה ואנשי שירותהביטחון הגרמני. צלפים גרמיניים חמושים מקיפים את הבניין.

● **שעה 08.00.** בעוד כל תחנות הטלוויזיה בעולם מקרינות את מהלך המשאומתן, הטלוויזיה הישראלית אינה מקרינה זאת. מתוך המשאומתן והמידע ששיחור את מהלכי הצד הגרמני, מתברר כי היה עירובתחומים מוחלט של רשויותהביטחון הגרמיניות. ● **שעה 08.30.** ד"ר שרייבר

הטעיית תקשורת

שני ההליקופטרים מדגם בל של מישטרת מינכן הגיעו לנמליהתעופה פירסטנפלדברוק. צרור יריות פגע באחד מאנשי ספטמבר, בתיומון בלתי נכון. מסתבר שהכוחות הגרמניים בנמליהתעופה נהגו כאנארכיה מוחלטת. יחידת קומנדו גרמנית, שארבה במטוס בוואינג, החליטה להסתלק, אחרי הצבעה דימוקרטית. הסיבה: המשימה מסוכנת מדי. שריוניות של הצבא הגרמני, שנועדו להקיף את המינחה ולהסתער עם תחילת הירי, הגיעו באיחור של 75 דקות. במהלך הירי השני הם היו במרחק של 22 ק"מ, תקועות בפקקינתועה ענקי. אלוף (מיל) צבי זמיר מאשים בסרט את שרייבר, את גנשר ואת אנשיהם במבוכה ובא-תיפקוד מוחלטים. בשלב זה החלה שרשרת של טעויות תיקשורתיות חסרת-תקדים, שסירטו של ירין קימור חושף אותה לראשונה, אחרי 11 שנים. הטעיית התיקשורת העולמית החלה, כאשר הטלוויזיה הגרמנית (הרשת הראשונה) הודיעה, כי בניהיערובה הישראלים שוחררו וארבעה מאנשי ספטמבר השחור נהרגו.

לגרמנים נותרת האפשרות של צליפה מבחנות. אלא שעיסא מקפיד שלא יהיו יותר משניים מאנשיו בטווחיירי. הגרמנים עדיין אינם יודעים מהו מיספרם של אנשי ספטמבר השחור.

● **שעה 16.30.** עוד רעיון חילוץ מתברר כבלתי-אפשרי. שרייבר אומר מאוחר יותר: "הם אינם חובבניים, ולכן נכשלה התוכנית." דבריו מוקד רנים ברוב תחנות הטלוויזיה בעולם.

● **שעה 17.00.** מנפרד שרייבר ניכנס לבניין, משוחח עם טוני, טוני דורש משרייבר, שהגרמנים יטיטו את אנשיו ובניהיערובה לקאהיר. הוא מודיע כי שם יוחלפו בניהיערובה באסירים שיובאו מישראל. הסיבה לשינוי הדרישות: אנשי ספטמבר השחור הגיעו למסקנה, כי מנסים לטמון להם מלכודת. בהצעת-בניינים מציעים הגרמנים, להחליף את בניהיערובה הישראלים בבניהיערובה גרמניים. בניסיון למוצא מן הסבך, בתמורה, תמסור ישראל מאוחר יותר 50 אסירים פלסטיניים שפוטים. עיסא זקוק לאישורו של אישיקשר, הנמצא בתוניס. עיסא מתקשר לתוניס, אל אישיקשר ששים-הצופן שלו טלאל. הוא משיג כטלפון אדם ששמו

הזעקה כבר בעת ההלוויות קמה הזעקה, והאבלים דרשו לדעת משפחות הקורבנות בכלי התיקשורת על השיחרור ושתו שמפניה.

קימור בימאי הסרט, ירין קימור, שירת-חובה בצה"ל. הוא רותק לנושא בהשראת שיר שכתבה אמו.

ברחוב קונולי 31, הבחין ספורטאי ממישלחת אורגואי במלצר ערבי, שהסתובב במגורי המישלחת-הישראית. מלצר זה היה טוני, שבא לסיוור-הצפית בשטח. כאשר נשאל למעשיו, השיב טוני: "אני מחפש פירות".

יחידת ספטמבר השחור התמקמה בחווה ליד מינכן. בחווה זו הם שחו בחסותו של יו"ר הסטודנטים הערביים בגרמניה, עבראללה אל-פראנג'י. במקביל הגיע למינכן, ברך לא כנורה, אברדאוד, הנשק, שמונה קלצניקובים, רימונים ומיטענים, הגיעו למינכן בשקידוראור דיפלומטי של שגרירות לוב בגרמניה. הנשק אוחסן כמה שעות בתחנת-הרכבת של מינכן, משם הועבר לשמונת משתתפי הפעולה.

ערב ה-5 בספטמבר, בעוד הנבחרת הישראלית מבקרת בהצגה כנר על הגג, שנערכה במינכן, בגרמנית, ככיו כובו של שמואל רודנסקי, ערכו חברי ספטמבר השחור את הכנותיהם האח-רונות.

כסוף ההצגה ביקרו חברי הנבחרת את רודנסקי, מאחורי הקלעים. קימור מתאר מעמד זה: "זו הייתה הצגה הזופת, לפרק ראשון בתיאטרון של אבסורד".